

Chráňme mládež pred alkoholom a drogami

Žijeme v dvadsiatom prvom storočí, v uponáhľanom svete plnom zhonu nenávisťi a zloby. Dýchame rovnaký vzduch, pijeme tú istú vodu, jeme plody tej istej planéty. Máme rovnaké túžby a potreby. Všetci chceme byť zdraví, chceme milovať a byť milovaní. Zmeny, ku ktorým došlo v našej spoločnosti na prelome posledného desaťročia druhého tisícročia, priniesli popri pozitívnych názoroch a želaných trendoch do života spoločnosti aj javy nežiadúce, ktoré sa žiaľ týkajú nás všetkých, i keď sa tomu mnohí bránime. Medzi tieto neželané „vymoženosti“ demokracie a ľudskej slobody, patrí aj problematika šírenia drog a drogovej závislosti. Mnohí z nás si myslia, že problematika drog sa ich netýka. Tí z nás, čo sa stotožňujú s týmto názorom sú na veľkom omyle. Možno si aj v duchu myslia, čo nás je do problémov iných, veď sami máme dosť vlastných problémov. Veľa rodičov sa o svoje deti dostatočne nestará. Sú príliš zaneprázdnení svojou prácou. Je pravda, že ich deti dostanú všetko čo si zažiadajú: nový bicykel, bábiku či auto, ale nemyslia na to, že im chýba to najdôležitejšie a to je rodičovská láska. Nedostatok rodičovskej lásky u dospievajúcej mládeže môže vyvolať pocity samoty alebo opustenosti, a tak sa dostanú do partie. Kamarát ponúkne prvú cigaretu a zvedavosť : `` Čo to so mnou urobí? `` je zvyčajne silnejšia a premôže nás. Neskôr príde na rad alkohol, alebo aj droga a rodičia sa potom nemôžu vynačudovať, čo to vyrástlo, z ich slušne vychovaného syna, alebo dcéry. Začnú sa nehody a hádky v rodine, keď ich dieťa začne zrazu chodiť domov neskoro večer, so zvláštnym výrazom na tvári, alebo nebudaj začne vynechávať školu a neplniť si svoje povinnosti. Prestáva ich baviť aj ten najzamilovanejší šport a priatelia alebo veci, bez ktorých ešte nedávno nemohli žiť. Nemali by sme zabudnúť na to, že mnoho mladých ľudí, sa v pití a fajčení podobá svojim rodičom. Sú pre deti vlastne negatívnym príkladom a vzorom. Avšak aj niektorí rodičia, ktorí nepijú a nefajčia, robia chybu v tom, že o tom s deťmi nehovoria.

Život je príliš krátky na to, aby sme si ho svojim ľahostajným a často aj neopodstatneným konaním zničili skôr, než prežijeme to, na čo je určený. Život so sebou prináša chvíle, pri ktorých sa človek často pozastavuje nad tým, čo nám daný okamih súvisiaci s nimi prináša. Je niekoľko faktorov, ktorými môže človek hazardovať so svojim životom. Sú to napríklad drogy. Čo si pod týmto pojmom predstaví zdravý mladý človek? Omamnú látku, ktorá spôsobuje, že aj z inteligentnej bytosti sa stáva „troska“. Takýchto ľudí vníma ako stelesnené zúfalstvo utápajúce sa v pocitoch viny, smútku a hnevu. Čo je vlastne droga? Zjednodušene povedané, látka, ktorá má vplyv na vnútorný stav človeka a ktorá

môže vyvolať závislosť. Drogy sú všade okolo nás, stali sa súčasťou nášho života. Dôvodov užívania drog je niekoľko. Napríklad snaha uniknúť pred problémami v rodine, škole a celej spoločnosti. Aj tak si myslím, že tento spôsob riešenia daných situácií nie je správny, pretože nikdy nič nevyriešil a ani nevyrieši. Ľudia takto komplikujú život sebe a aj svojmu blízkemu okoliu. Ako druhé by som spomenula alkohol. Dôsledky a podnety sú presne také isté ako pri drogách, keďže tieto dva faktory sa vo svojej podstate podobajú. Je vedecky dokázané, že pravidelné pitie alkoholických nápojov zabíja mozgové bunky. Prečo potom ľudia pijú? Sama si často kladiem túto otázku pretože ja osobne alkohol nepijem, mám na to svoje osobné dôvody. Poznám veľa mladých ľudí, ktorí vidia v alkohole uvoľnenie a odreagovanie sa po dlhom, napríklad školskom týždni. Pravidelné pitie ako som už spomínala zabíja mozgové bunky, poškodzuje pečeň, obličky a iné životne dôležité orgány. Tak prečo ľudia pijú?

Väčšina ľudí si myslí, že sa im nikdy nič nemôže stať, ale pravda je opak. Nikdy nemôžeme vedieť čo sa nám stane, a práve to môže byť spôsobené aj tým, že sa počas svojho života nestaráme o svoje zdravie. Hazardujeme so svojim životom a nevedomujeme si následky našich konaní. Je veľmi dôležité starať sa o svoje zdravie aby náš život nebol ničím rušený. Je určite veľa dôvodov, prečo berú mladí ľudia drogy. Na túto otázku by vedeli odpovedať mnohí. Možno je to len z rozmaru pre povzbudenie, nemajú čo robiť, chcú byť niečím výnimoční. No často na tom majú svoj podiel aj rodičia. Buď svojim deťom všetko dovoľia a všetko im odpúšťajú, alebo sa o nich vôbec nestarajú. Častokrát začnú mladí ľudia s alkoholom, fajčením a drogami len preto, lebo sa dostanú do zlej spoločnosti.

Keď ľudia začínajú piť alkohol, myslia si, že to nie je žiaden problém. Najprv sú to len 1-2 poháriky a napokon dotyčný zistí, že si vypestoval celkom slušnú závislosť na alkohole. Možno pomôže alkohol zabudnúť, ale len na pár hodín, dokým nevytriezvieme. No na ďalší deň sa to opäť vráti. Preto radšej porozmýšľajme ako strávime víkend, nech to má aj nejaký význam. Frajerom

nie je ten, čo vypije viac alebo vyfajčí viac, ale ten, čo nepije a sa dokáže zabaviť aj bez toho. A presne tak to môže byť aj s fajčením. S tvrdými drogami je to už o čosi ťažšie. V niektorých prípadoch stačí len jedna dávka a si závislý. Ak sú ľudia závislí, má to niekedy až katastrofálne následky. V častých prípadoch to končí dokonca smrťou. Svojou závislosťou najviac ubližujú sami sebe, ale predovšetkým svojim rodičom, príbuzným, kamarátom či priateľom, jednoducho ubližujú všetkým okolo seba. Drogy by nemal brať nikto z nás, pretože sú veľmi nebezpečné. Nielenže ničia ľudský organizmus, ale pritom aj vážne vplývajú na psychiku človeka. Našťastie pre človeka sa dá závislosť na drogách liečiť, ale je to veľmi ťažké. Musí sa najprv porozprávať s blízkou osobou, ktorej dôveruje. Ak má závislý človek dost' pevnú vôľu a rozhodol sa s tým navždy skončiť, môže sa mu to podariť a on sa vylieči. Závislosti na rôznych drogách sa dá predísť a to tým, že si v živote vytýčime nejaký celoživotný cieľ a budeme sa snažiť dosiahnuť ho. Nájdeme si kamarátov a budeme sa venovať svojim koníčkom, ktoré nás bavia a na drogy nám nezostane žiaden čas. Až keď si človek pripustí, že potrebuje pomoc, má šancu sa zachrániť. A vtedy, tak dlho a zbytočne utápajúci sa v tme, nájde svetielko nádeje a návratu do bežného života. Človek si musí uvedomiť, že nič nie je také zlé, aby si preto ničil zdravie. Mladí hľadajú v tomto útek. Zo začiatku ho aj nachádzajú, zabudnú na problémy. Ale po čase, to nie je také uvoľňujúce, sú tým akosi zviazaní. Je ľahké napísať to, čo som tu napísala ja, ale je oveľa ťažšie si to uvedomiť, priznať si to a riadiť sa podľa toho. Som si vedomá toho, že sa učíme na vlastných chybách, ale stále je sa na koho obrátiť, predtým než sa nám naše chyby stanú osudnými.

Chráňme a vážme si svoj život už od skorého veku, on sa nám za to neskôr odvd'ací.

Vaša Mestská polícia: Kontakt: tiesňová linka 159

mobil 0903 923 823